EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 14.4.2021
COM(2021) 177 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS AFGØRELSE

om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (INTERPOL)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR HENSTILLINGEN

Terrorisme og grov og organiseret kriminalitet er nu i stigende grad dynamiske, globaliserede og komplekse fænomener, der kræver en robust og koordineret reaktion fra Den Europæiske Unions retshåndhævende myndigheder. Derudover er terrorisme og grov kriminalitet i stadig højere grad mobile, tværnationale og grænseoverskridende foreteelser. Dette kræver et tættere og mere effektivt samarbejde med internationale organer såsom INTERPOL, som kan fungere som bro mellem retshåndhævende myndigheder i EU og internationale retshåndhævende myndigheder.

Baggrund for det nuværende samarbejde mellem EU og INTERPOL

Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (INTERPOL)[1] er den største mellemstatslige kriminalpolitiorganisation i verden med 194 medlemslande. Den letter retshåndhævelsessamarbejdet ved f.eks. at gøre det muligt at dele og få adgang til retshåndhævelsesrelaterede oplysninger. INTERPOL har flere samarbejdsaftaler med en række internationale organisationer på områder af fælles interesse. Alle EU-medlemsstaterne er medlem af INTERPOL.

INTERPOL har siden vedtagelsen i 1983 af dens første regler for behandling af politioplysninger i årenes løb ajourført sine procedurer ud fra princippet om, at respekt for privatlivets fred er af afgørende betydning ved informationsdeling i forbindelse med retshåndhævelse. INTERPOL's nuværende regler for behandling af personoplysninger blev ajourført så sent som i 2019[2].

EU og INTERPOL har allerede haft et mangeårigt og indgående samarbejde på en række retshåndhævelsesrelaterede områder. INTERPOL er en vigtig partner for EU på området intern og ekstern sikkerhed, herunder bekæmpelse af terrorisme og organiseret kriminalitet, samt integreret grænseforvaltning.

F.eks. opfordres medlemsstaterne i Rådets fælles holdning 2005/69/RIA[3] til at tage de nødvendige skridt til at forbedre dels samarbejdet mellem deres kompetente retshåndhævende myndigheder, dels samarbejdet mellem disse myndigheder og tilsvarende myndigheder i tredjelande gennem udveksling af pasoplysninger[4] med INTERPOL for at forebygge og bekæmpe grov og organiseret kriminalitet, herunder terrorisme.

INTERPOL deltager også aktivt i den operationelle gennemførelse af EU-politikcyklussen/EMPACT[5] ved at støtte medlemsstaternes operationelle aktioner i

---

1 Statutterne for INTERPOL [I/CONS/GA/1956 (2017)].

2 INTERPOL's regler for behandling af oplysninger [III/IRPD/GA/2011 (2019)].

3 Rådets fælles holdning 2005/69/RIA af 24. januar 2005 om udveksling af bestemte oplysninger med INTERPOL (EUT L 27 af 29.1.2005, s. 61).

4 Oplysninger om stjålne, bortkomne eller ulovligt handlede udstedte pas og blankopas, der er formateret med henblik på integration i et specifikt informationssystem. Pasoplysningerne i INTERPOL's database vil kun bestå af pasnummer, udstedelsesland og dokumenttype [artikel 2, stk. 1, i Rådets fælles holdning 2005/69/RIA].

5 Den flerårige EU-politikcyklus har til formål at håndtere de vigtigste trusler mod EU fra organiseret og grov international kriminalitet på en sammenhængende og metodisk måde ved at forbedre og styrke samarbejdet mellem de relevante tjenester i medlemsstaterne, EU-institutionerne og EU-agenturerne samt tredjelande og organisationer, herunder den private sektor, når det er relevant.

samarbejde med EU's agenturer på området retlige og indre anliggender[6], som arbejder tæt sammen med INTERPOL på grundlag af en række aftaler eller ordninger[7]. Da Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO)[8] blev oprettet i 2017, blev der oprettet endnu et EU-organ på området grænseoverskridende efterforskning og retsforfølgning. Det er nødvendigt at etablere et samarbejde mellem EPPO og INTERPOL og regulere det, da EPPO om kort tid bliver operationel.

Endelig er EU en af INTERPOL's største donorer af midler. Disse midler tildeles de projekter, INTERPOL gennemfører, eller hvori INTERPOL er projektpartner. Der er navnlig tale om informationsudveksling, retshåndhævelse, herunder samarbejde om grænseforvaltning og kapacitetsopbyggende aktiviteter, samt projekter og programmer på en række områder vedrørende terrorisme og grov kriminalitet med regionalt fokus på primært Afrika, Asien og Latinamerika.

Behovet for en samarbejdsaftale mellem EU og INTERPOL

I strategien for EU's sikkerhedsunion[9] fra 2020 opfordres medlemsstaterne til at optrappe samarbejdet mellem EU og INTERPOL, da dette er vigtigt for at styrke samarbejdet og informationsudvekslingen. I strategien erkendes det, at INTERPOL, en af de største mellemstatslige kriminalpolitiorganisationer, har en vigtig rolle at spille i denne henseende. Kommissionen vil derfor undersøge, hvordan det er muligt at optrappe samarbejdet med INTERPOL, herunder eventuel adgang til INTERPOL-databaser og styrkelse af det operationelle og strategiske samarbejde. Derudover erkendes det i EU's dagsorden for bekæmpelse af terrorisme[10] fra 2020, at INTERPOL er en vigtig partner i forbindelse med terrorbekæmpelse, f.eks. på grund af dens ekspertise, hvad angår fremmedkrigere, at der er områder, hvor der bør etableres et samarbejde, eller samarbejdet bør øges, og at flere EU-organer står over for et operationelt behov for at få adgang til INTERPOL-databaser for at udføre deres opgaver.

Trods det eksisterende samarbejde med INTERPOL er der områder, hvor samarbejdet kan og bør optrappes, og nye områder, hvor der bør etableres et samarbejde, for at dække en række uundværlige operationelle behov og gennemføre eksisterende retsakter med henblik på bedre at støtte medlemsstaterne i indsatsen for at forebygge og bekæmpe terrorisme og organiseret

---

6 Agenturerne på området retlige og indre anliggender er de EU-agenturer, der er oprettet med hjemmel i afsnit V i TEUF — Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol), Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex), Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust), Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EMCDDA), Den Europæiske Unions Agentur for Uddannelse inden for Retshåndhævelse (Cepol) og Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) er agenturer på området retlige og indre anliggender.

7 Samarbejdsaftalen mellem INTERPOL og Europol blev undertegnet den 5.11.2001. Aftalememorandummet om samarbejde mellem Eurojust og INTERPOL blev undertegnet den 15.7.2013. Samarbejdsordningen mellem INTERPOL og Frontex blev undertegnet den 27.5.2009. Samarbejdsordningen mellem Cepol og INTERPOL's generalsekretariat blev undertegnet den 6.12.2017. Samarbejdsaftalen mellem INTERPOL og EMCDDA blev undertegnet den 25.9.2001.

8 Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO") (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

9 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om strategien for EU's sikkerhedsunion, Bruxelles, den 24.7.2020 (COM(2020) 605 final).

10 Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: En dagsorden for bekæmpelse af terrorisme i EU: foregribe, forebygge, beskytte og reagere, Bruxelles, den 9.12.2020 (COM(2020) 795 final).

kriminalitet. Disse operationelle behov kræver, at der indgås en samarbejdsaftale med INTERPOL.

I de følgende afsnit redegøres der nærmere for disse behov.

For det første er der behov for **en ny samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol[11]) og INTERPOL**. Europol har allerede en samarbejdsaftale med INTERPOL[12], der indeholder bestemmelser om udveksling af personoplysninger. Den blev indgået i 2001, et godt stykke tid før Europol-forordningens ikrafttrædelse den 1. maj 2017. Denne aftale giver dog ikke Europol direkte eller indirekte adgang til oplysninger og INTERPOL-databaser, navnlig INTERPOL's notifikationer, der indeholder oplysninger om terrorister[13]. Derudover udveksler agenturet kun oplysninger med INTERPOL og tilgår INTERPOL-databaser med henblik på udførelsen af dets opgaver gennem INTERPOL's forbindelsesofficer i Europol eller agenturets forbindelsesofficer i INTERPOL. Der er derfor behov for en ny aftale[14] til regulering af forbindelserne mellem agenturet og INTERPOL både for at tage hensyn til den seneste udvikling inden for bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende og tværnational grov, organiseret kriminalitet og for at forvalte de nuværende operationelle behov, Europols mandat[15] og EU's seneste databeskyttelsesordning[16].

---

11 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).

12 Aftalen blev senere suppleret af flere samarbejdsrelaterede dokumenter, som organisationerne enedes om eller indgik, f.eks. om samarbejdet mellem forbindelsesofficerer og etablering, gennemførelse og drift af en sikker kommunikationslinje til udveksling af oplysninger.

13 INTERPOL's notifikationer er internationale anmodninger om samarbejde eller indberetninger, der gør det muligt for de retshåndhævende myndigheder at dele kritiske oplysninger vedrørende kriminalitet, herunder oplysninger om terrorisme. Notifikationerne indeholder advarsler om personers kriminelle aktiviteter — når disse personer anses for at udgøre en potentiel trussel mod den offentlige sikkerhed — advarsler om begivenheder, personer, genstande eller processer, der udgør en alvorlig og overhængende trussel mod den offentlige sikkerhed samt oplysninger om de metoder, genstande, enheder og tilsløringsmetoder, kriminelle anvender.

14 Europol-forordningens artikel 25 bestemmer, at Kommissionen skal vurdere bestemmelserne i de samarbejdsaftaler, der indgås inden Europol-forordningens ikrafttræden, såsom aftalen med INTERPOL. Kommissionen skal underrette Europa-Parlamentet og Rådet om resultatet af denne vurdering og kan i givet fald forelægge Rådet en henstilling med henblik på en afgørelse om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om indgåelse af internationale aftaler, jf. artikel 218 i TEUF, som giver tilstrækkelige garantier med hensyn til beskyttelsen af privatlivets fred og personers grundlæggende rettigheder og friheder.

15 Siden indgåelsen af samarbejdsaftalen mellem Europol og INTERPOL er Europols mandat blevet ændret to gange, i 2009 og derefter i 2017 (Rådets afgørelse 2009/371/RIA, forordning (EU) 2016/794). Den 9. december 2020 foreslog Kommissionen at udvide Europols mandat [Bruxelles, den 9.12.2020, SWD(2020) 796 final].

16 Siden ikrafttrædelsen af samarbejdsaftalen mellem Europol og INTERPOL i 2001 er EU's databeskyttelsesordning i væsentlig grad blevet ændret. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge

For det andet er der **behov for at sikre interoperabiliteten**. EU og INTERPOL har holdt sonderende drøftelser om behovet for at indgå en samarbejdsaftale efter vedtagelsen af forordningerne[17] om interoperabilitet mellem EU-informationssystemer på områderne grænser og visum samt politisamarbejde og retligt samarbejde og asyl og migration og forordningen om det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)[18].

Forordningerne om interoperabilitet og forordningen om det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse giver en EU-medlemsstat eller et EU-agentur kontrolleret adgang til to INTERPOL-databaser[19] via den europæiske søgeportal (ESP). De to INTERPOL-databaser er databasen over stjålne og bortkomne rejsedokumenter (SLTD) og databasen over rejsedokumenter med tilknyttede notifikationer (TDAWN). Disse databaser indeholder en stor mængde oplysninger om tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter. Brugen af databaserne kan minimere informationshuller, maksimere de positive match og dermed forbedre de operationelle resultater af det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse.

I henhold til de to ovennævnte forordninger skal søgninger i INTERPOL-databaser fortages på en sådan måde, at ingen oplysninger videregives til ejeren af INTERPOL-indberetningen. En samarbejdsaftale med INTERPOL vil skabe det krævede retsgrundlag, herunder databeskyttelsesforanstaltninger og -garantier, og tillade, at den europæiske søgeportal kobles til INTERPOL-databaser. En samarbejdsaftale vil også give mulighed for at etablere en sikker forbindelse mellem på den ene side den europæiske søgeportal og det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse og på den anden INTERPOL's IT-infrastruktur, hvilket muliggør adgang til INTERPOL-databaserne. Målet er at bidrage til forebyggelsen og efterforskningen af terrorhandlinger.

I samme forbindelse fremsatte Kommissionen i 2018 et forslag[20] om revision af forordningen om visuminformationssystemet[21], som — i lighed med det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse — vil tillade automatiserede søgninger i EU's systemer

---

strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89) (direktivet om databeskyttelse på retshåndhævelsesområdet). Det bør også bemærkes, at bestemmelserne om databeskyttelse i Europols mandat er blevet ajourført, siden samarbejdsaftalen fra 2001 mellem Europol og INTERPOL trådte i kraft.

17 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/817 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende grænser og visum og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, Rådets beslutning 2004/512/EF og Rådets afgørelse 2008/633/RIA (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 27) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/818 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende politisamarbejde og retligt samarbejde, asyl og migration og om ændring af forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 85).

18 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1).

19 I forbindelse med forordningerne om interoperabilitet og ETIAS-forordningen [artikel 4, stk. 17, i forordning (EU) 2019/817 og (EU) 2019/818 og artikel 12 i forordning (EU) 2018/1240] forstås ved "*INTERPOL-databaser*" kun INTERPOL-databasen over stjålne og bortkomne rejsedokumenter (SLTD-databasen) og INTERPOL-databasen over rejsedokumenter med tilknyttede notifikationer (TDAWN-databasen).

20 COM(2018) 302 final af 16.5.2018.

21 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60).

vedrørende grænseforvaltning og sikkerhed og i INTERPOL-databaser. I december 2020 nåede Europa-Parlamentet og Rådet til politisk enighed om dette forslag. Den formelle vedtagelse vil ske i de kommende måneder. Den politiske aftale indeholder en bestemmelse lig den bestemmelse, der findes i forordningen om det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse. Der bør derfor tages hensyn til revisionen af forordningen om visuminformationssystemet i forbindelse med forhandlingerne med INTERPOL om indgåelsen af en samarbejdsaftale. Dette vil også bidrage til forebyggelsen og efterforskningen af terrorhandlinger.

For det tredje har de retshåndhævende og retslige myndigheder **behov for ajourførte oplysninger om kriminelle og forbrydelser**. INTERPOL forvalter en lang række databaser, der indeholder disse oplysninger på globalt plan, som stammer fra INTERPOL's 194 medlemslande. INTERPOL's 18 databaser[22] indeholder over 100 millioner retshåndhævelsesoptegnelser med oplysninger om enkeltpersoner såsom navne og fingeraftryk, stjålne genstande såsom pas og køretøjer, våben og skydevåben.

Disse oplysninger er værdifulde for Europol, Frontex[23], Eurojust og EPPO, når de skal udføre deres opgaver i overensstemmelse med deres mandat. De forbedrer deres effektivitet ved at skabe en operationel merværdi, navnlig når det hjælper medlemsstaterne med at opdage, forebygge og bekæmpe terrorisme og anden grov kriminalitet. Disse informationskilder gør det muligt for agenturerne og EPPO at forbedre de allerede tilgængelige oplysningers nøjagtighed og kvalitet, at finde forbindelser og andre links mellem oplysningerne, at lukke informationshuller og dermed at give medlemsstaterne helhedsorienterede og ensartede efterretninger. Selv om EU-medlemsstaterne som medlemmer af INTERPOL har direkte adgang til databaserne, har Frontex, Eurojust og EPPO på nuværende tidspunkt imidlertid ikke adgang i overensstemmelse med deres mandat (enten direkte adgang eller på grundlag af et hit/intet hit) som følge af den manglende aftale med INTERPOL[24].

Specifikke problemer vedrørende agenturer beskrives nedenfor.

Europol

Agenturet udveksler i øjeblikket oplysninger med INTERPOL og tilgår INTERPOL-databaser for at udføre sine opgaver via INTERPOL's forbindelsesofficer i Europol eller agenturets forbindelsesofficer i INTERPOL som en del af en samarbejdsaftale mellem Europol og INTERPOL[25]. Praksis har imidlertid vist, at denne procedure bør forbedres, fremskyndes og strømlines for at gøre det lettere at få hurtig adgang til disse oplysninger, navnlig oplysninger i INTERPOL-databaser vedrørende bekæmpelse af terrorisme, bl.a. notifikationer med

---

22 Notifikationer (de nærmere oplysninger er lagret i Interpol Criminal Information System-ICIS); nominelle data; den internationale database med billeder af seksuel udnyttelse af børn; fingeraftryk, DNA-profilering og ansigtsgenkendelse; stjålne og bortkomne rejsedokumenter (SLTD); stjålne administrative dokumenter (SAD); forfalskede dokumenter; Edison; stjålne motorkøretøjer (SMV), fartøjer og kunstværker (WOA), INTERPOL's referencetabel over skydevåben, INTERPOL's system til registrering og sporing af ulovlige skydevåben (iARMS), INTERPOL's ballistikinformationsnet (IBIN), organiserede kriminelle netværk og sørøveri.

23 Frontex er Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1).

24 I henhold til artikel 6, stk. 2, og artikel 27 i INTERPOL's regler for behandling af oplysninger [III/IRPD/GA/2011 (2019)] er det, for at internationale enheder kan få adgang til INTERPOL's informationssystem, nødvendigt at indgå en aftale med INTERPOL.

25 I artikel 3 i aftalememorandummet fra 2009 som nævnt i artikel 4, stk. 1, i aftalen fra 2001 mellem INTERPOL og Europol fastsættes det, at forbindelsesofficeren hos den anden part er ansvarlig for at lette den praktiske udveksling af oplysninger.

oplysninger om terrorister. Derved vil Europol i forbindelse med den operationelle støtte, det yder til medlemsstaterne — navnlig dets analytiske kapacitet — kunne trække på de oplysninger, INTERPOL ligger inde med. Adgang til INTERPOL-databaser, enten direkte eller indirekte, vil derfor forbedre det operationelle samarbejde, samtidig med at der tages behørigt hensyn til de begrænsninger, dataejerne pålægger.

Frontex

Frontex har mandat til at sikre integreret grænseforvaltning ved EU's ydre grænser med henblik på at forvalte disse grænser effektivt og i fuld overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder[26]. Et af elementerne i grænsekontrollen i forbindelse med europæisk integreret grænseforvaltning er foranstaltninger, der gør det lettere lovligt at passere grænserne, og når det er relevant, foranstaltninger med henblik på at forhindre og opdage grænseoverskridende kriminalitet ved de ydre grænser, navnlig terrorisme, migrantsmugling og menneskehandel[27]. I den forbindelse er der et operationelt behov for, at kategori 1-medarbejdere (*vedtægtsomfattet personale*[28]) i Frontex' *stående korps* har adgang til INTERPOL-databaser for at udføre deres opgaver. Mere specifikt fastsættes det i artikel 82, stk. 1, i forordning (EU) 2019/1896, at medlemmerne af kategori 1-holdene skal have beføjelse til at udføre de opgaver og udøve de grænsekontrolbeføjelser[29], der er fastsat i forordning (EU) 2016/399[30] (Schengengrænsekodeksen). Dette omfatter kontrol af tredjelandsstatsborgere i INTERPOL-databaser (navnlig databasen over stjålne og bortkomne rejsedokumenter) ved de ydre grænser, jf. Schengengrænsekodeksens artikel 8, stk. 3, litra a), nr. i)[31], artikel 8, stk. 3, litra a), nr. ii)[32], og artikel 6, stk. 1, litra e)[33]. Dette vil bidrage til forebyggelsen og efterforskningen af terrorhandlinger, navnlig ved ind- og udrejsekontrol ved EU's ydre grænser.

---

26 Artikel 1 i forordning (EU) 2019/1896.

27 Artikel 3, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2019/1896.

28 I henhold til artikel 54 i forordning (EU) 2019/1896 skal den europæiske grænse- og kystvagts stående korps bestå af fire kategorier af operationelle medarbejdere. Kategori 1 omfatter vedtægtsomfattet personale, der som holdmedlemmer indsættes i indsatsområder, jf. nævnte forordnings artikel 55. Agenturet skal bidrage med medlemmer fra sit vedtægtsomfattede personale (kategori 1) til det stående korps, der som holdmedlemmer indsættes i indsatsområder med de opgaver og beføjelser, der er fastsat i nævnte forordnings artikel 82. Deres opgaver omfatter bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet og terrorisme.

29 I henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning (EU) 2016/399 skal grænsetrafikken ved de ydre grænser kontrolleres af grænsevagter. Kontrollen kan også omfatte transportmidler og genstande, som de personer, der passerer grænsen, er i besiddelse af.

30 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1), konsolideret udgave, som ændret ved forordning (EU) 2016/1624, (EU) 2017/458 og (EU) 2019/817.

31 Ved ind- og udrejse skal tredjelandsstatsborgere kontrolleres grundigt. Dette omfatter kontrol af deres identitet og nationalitet og af rejsedokumentets ægtehed og gyldighed med henblik på passage af grænsen. Dette indebærer søgning i de relevante databaser, navnlig (men ikke kun) INTERPOL's SLTD-database.

32 Ovennævnte kontrol omfatter kontrol af, at rejsedokumentet i givet fald er ledsaget af det krævede visum eller den krævede opholdstilladelse.

33 Blandt indrejsebetingelserne for tredjelandsstatsborgere er, at de ikke anses for at udgøre en trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden i en eller flere af medlemsstaterne eller mod disses internationale forbindelser, navnlig hvis tredjelandsstatsborgerne ikke er indberettet i medlemsstaternes nationale databaser med henblik på nægtelse af indrejse af samme årsager.

Eurojust

Agenturet har et væsentligt operationelt behov for at optrappe samarbejdet med INTERPOL[34] og få et retsgrundlag, der muliggør udveksling af personoplysninger med henblik på at udføre dets opgaver[35]. Mere specifikt er der behov for en struktureret og strukturel inddragelse af INTERPOL i Eurojusts sager, bl.a. koordineringsmøder, koordinationscentre og fælles efterforskningshold[36]. Navnlig når der er behov for Eurojusts støtte til at koordinere gennemførelsen af retlige foranstaltninger og at anholde enkeltpersoner i tredjelande, vil inddragelsen af INTERPOL tilføre merværdi, fremskynde retsprocessen og lette Eurojusts arbejde[37]. Der er også behov for, at Eurojust kan udveksle oplysninger med INTERPOL om formodede fremmedkrigere[38], navnlig i lyset af Eurojusts terrorbekæmpelsesregister[39]. INTERPOL-kanaler anvendes allerede til at videresende anmodninger om udlevering[40] og kan snart være til rådighed for fremsendelse af anmodninger om gensidig retlig bistand[41].

---

34 I betragtning 46 til forordning (EU) 2018/1727 står følgende: "Det er derfor relevant at styrke samarbejdet mellem Unionen og INTERPOL ved at fremme en effektiv udveksling af personoplysninger, samtidig med at det sikres, at de grundlæggende rettigheder og friheder med hensyn til elektronisk behandling af personoplysninger overholdes. Når der videregives operationelle personoplysninger fra Eurojust til INTERPOL og til lande, der er medlemmer af INTERPOL, bør denne forordning, navnlig bestemmelserne om internationale videregivelser, finde anvendelse."

35 I artikel 2, stk. 1 og 3, i forordning (EU) 2018/1727 fastsættes det, at Eurojust støtter og styrker koordineringen af og samarbejdet mellem de nationale myndigheder, der har til opgave at efterforske og retsforfølge de former for grov kriminalitet, som Eurojust har kompetence til at behandle, og hvor denne kriminalitet berører to eller flere medlemsstater eller kræver retsforfølgning på fælles basis, på grundlag af operationer foretaget af medlemsstaternes myndigheder, Europol, EPPO og OLAF samt oplysninger fra disse. Eurojust skal udføre sine opgaver på anmodning af medlemsstaternes kompetente myndigheder, på eget initiativ eller efter anmodning fra EPPO inden for rammerne af EPPO's beføjelser.

36 I henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1727 skal Eurojust bistå medlemsstaternes kompetente myndigheder med at sikre den bedst mulige koordinering af efterforskningen og retsforfølgningen, yde operationel og teknisk støtte til medlemsstaternes grænseoverskridende operationer og efterforskning, herunder til fælles efterforskningshold, og støtte medlemsstaternes tiltag vedrørende bekæmpelse af de former for grov kriminalitet, der falder ind under agenturets kompetence.

37 I henhold til artikel 2, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EU) 2018/1727 skal Eurojust lette efterkommelsen af anmodninger og afgørelser om retligt samarbejde, herunder anmodninger og afgørelser om instrumenter, der gennemfører princippet om gensidig anerkendelse.

38 Fremmedkrigere defineres som enkeltpersoner, der rejser til et andet land end det, hvor de har bopæl eller statsborgerskab, med det formål at udføre, planlægge, forberede eller deltage i terrorhandlinger eller give eller modtage oplæring i terror, herunder i forbindelse med væbnede konflikter [De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 2178(2014)].

39 Terrorbekæmpelsesregistret blev oprettet i Eurojust i 2019 for at styrke den retlige reaktion i medlemsstaterne på terrortrusler og forbedre borgernes sikkerhed. I terrorbekæmpelsesregistret centraliseres vigtige retlige oplysninger med henblik på at etablere forbindelser til retssager mod mistænkte for terrorhandlinger. Terrorbekæmpelsesregistret forvaltes af Eurojust i Haag 24 timer i døgnet og yder proaktiv støtte til de nationale retslige myndigheder. Disse centraliserede oplysninger skal hjælpe anklagere med at sikre en mere aktiv koordinering og identificere mistænkte eller netværk, der efterforskes i specifikke sager med potentielle grænseoverskridende konsekvenser.

40 INTERPOL's Generalforsamling vedtog det retlige instrument vedrørende brugen af e-Extradition-systemet (reglerne for e-Extradition-systemet) på sin 83. samling (Monaco, den 3.-7. november 2014, resolution AG-2014-RES-20).

41 Formålet med e-MLA-initiativet er at udvikle et INTERPOL-værktøj med henblik på sikker elektronisk udveksling af gensidig retlig bistand (MLA). Resolution GA-2018-87-RES-04 (Dubai, De Forenede Arabiske Emirater, den 18.-21. november 2018) gav i samråd med INTERPOL's medlemslande generalsekretariatet til opgave at rapportere om den tekniske udvikling af e-MLA-systemet og forelægge et passende sæt regler for anvendelsen af denne nye INTERPOL-kapacitet med henblik på Generalforsamlingens godkendelse på en kommende samling, hvis der kunne garanteres tilstrækkelig finansiering.

EPPO

EPPO er et uafhængigt EU-organ med ansvar for efterforskning, retsforfølgning og domfældelse af gerningsmænd til og medskyldige i strafbare handlinger, der påvirker EU's finansielle interesser. Det har beføjelse til at foretage efterforskning, gennemføre afgørelser om retsforfølgelse og fungere som anklagemyndighed ved medlemsstaternes kompetente domstole. I den forbindelse er EPPO's operationelle behov med hensyn til samarbejde med INTERPOL de samme som for alle nationale efterforsknings- og anklagemyndigheder i medlemsstaterne, hvilket omfatter adgang til oplysninger i INTERPOL-databaser[42] og udveksling af oplysninger med INTERPOL og tredjelande via INTERPOL. Dette behov er blevet endnu større i betragtning af den grænseoverskridende karakter af de forbrydelser, som hører under EPPO's kompetence, og behovet for at samarbejde med tredjelande. Derudover forventes EPPO at kræve bistand fra INTERPOL for at lette udvekslingen af oplysninger, navnlig i forbindelse med gensidig retlig bistand. Samarbejdet mellem EPPO og INTERPOL er endnu ikke blevet etableret og reguleret i overensstemmelse med bestemmelserne i EPPO's mandat om samarbejde med internationale organisationer, for så vidt som det er nødvendigt for, at EPPO kan udføre sine opgaver[43].

Behovet for en samarbejdsaftale anerkendes og bekræftes også af INTERPOL og dens medlemmer. På INTERPOL's Generalforsamlings 88. samling i oktober 2019 vedtog man resolution 5, der bemyndigede INTERPOL's generalsekretariat til at indlede forhandlinger med EU om indgåelse af en samarbejdsaftale.

Andre former for samarbejde

Parallelt med denne aftale er der behov for at medtage andre former for samarbejde med INTERPOL, som Kommissionen i samarbejde med den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik på grundlag af artikel 220 i TEUF vil bestræbe sig på at opretholde på EU's vegne som en del af et særskilt instrument med INTERPOL. Dette samarbejde vil være i overensstemmelse med artikel 220, stk. 2, i TEUF, når det drejer sig om at afstikke den overordnede samarbejdsramme og etablere en ramme for en struktureret dialog på højt og teknisk plan mellem EU og INTERPOL. Dette samarbejde vil også give sikkerhedstjenesterne i Kommissionen, EU's Udenrigstjeneste, Rådet og Parlamentet adgang til specifikke INTERPOL-databaser med henblik på baggrundskontrol af sikkerhedsårsager, undersøgelser og interne undersøgelser af tredjelandsstatsborgere og bemyndige

[42] F.eks. notifikationer om enkeltpersoner, som er særligt relevante i sager om korruption og svig, SLTD-databasen, Dial-Doc-databasen, via hvilken der deles oplysninger om nye former for dokumentfalsk, forskellige databaser over stjålne genstande med henblik på efterforskning og inddrivelse af aktiver.

[43] Artikel 99, stk. 3, og artikel 104 i forordning (EU) 2017/1939 om EPPO indeholder bestemmelser om samarbejde mellem EPPO og internationale organisationer såsom INTERPOL, for så vidt som det er nødvendigt for udførelsen af EPPO's opgaver. I betragtning 96 i EPPO-forordningen hedder det: *"Alle EU-medlemsstater er tilknyttet Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (INTERPOL). Med henblik på at opfylde sin funktion modtager, opbevarer og videregiver INTERPOL personoplysninger for at bistå de kompetente myndigheder med at forebygge og bekæmpe international kriminalitet. Det er derfor relevant at styrke samarbejdet mellem Unionen og INTERPOL ved at fremme en effektiv udveksling af personoplysninger, samtidig med at overholdelsen af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder med hensyn til elektronisk behandling af personoplysninger sikres. Når der overføres operationelle personoplysninger fra EPPO til INTERPOL og til lande, der er medlemmer af INTERPOL, bør denne forordning, navnlig bestemmelserne om internationale overførsler, finde anvendelse."* Endvidere hedder det i betragtning 97 i EPPO-forordningen: "*Når EPPO overfører operationelle personoplysninger til et tredjeland, til en international organisation eller til INTERPOL i kraft af en international aftale indgået i medfør af artikel 218 i TEUF, bør de korrekte garantier for beskyttelsen af personers privatliv og de grundlæggende rettigheder og friheder, sikre, at denne forordnings bestemmelser om databeskyttelse overholdes.*"

Kommissionen til at indføre og udstede kontrollerede notifikationer vedrørende bortkomne, stjålne og inddragede EU-passersedler i INTERPOL's database over stjålne og bortkomne rejsedokumenter.

2. DEN PLANLAGTE SAMARBEJDSAFTALE

Den planlagte samarbejdsaftale mellem EU og INTERPOL vil have følgende formål.

– At regulere samarbejdet mellem Europol og INTERPOL under hensyntagen til den seneste udvikling inden for bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende og tværnational grov, organiseret kriminalitet, de nuværende operationelle behov, Europols mandat og EU's seneste databeskyttelsesordning.

– At tilvejebringe de beskyttelsesforanstaltninger og garantier, der er nødvendige for at give EU-medlemsstaterne og EU-agenturerne kontrolleret adgang til INTERPOL's database over stjålne og bortkomne rejsedokumenter (SLTD) og over rejsedokumenter med tilknyttede notifikationer (TDAWN) via den europæiske søgeportal, i det omfang det er nødvendigt for, at de kan udføre deres opgaver i overensstemmelse med deres adgangsrettigheder i henhold til EU-retten eller national lovgivning om en sådan adgang og i fuld overensstemmelse med EU's databeskyttelseskrav og de grundlæggende rettigheder.

– At tilvejebringe de beskyttelsesforanstaltninger og garantier, der er nødvendige for at gøre det muligt for EU-medlemsstaterne og Frontex (dens centrale enhed i det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse) at få adgang til INTERPOL-databaser via den europæiske søgeportal i overensstemmelse med EU's databeskyttelseskrav og de grundlæggende rettigheder.

– At tilvejebringe de beskyttelsesforanstaltninger og garantier, der er nødvendige for at gennemføre en revideret forordning om visuminformationssystemet, som sætter EU-medlemsstaterne i stand til at få adgang til INTERPOL's database over stjålne og bortkomne rejsedokumenter (SLTD) og over rejsedokumenter med tilknyttede notifikationer (TDAWN) via den europæiske søgeportal, når de behandler ansøgninger om visum eller opholdstilladelse, i fuld overensstemmelse med EU's databeskyttelseskrav og de grundlæggende rettigheder.

– At etablere et samarbejde mellem Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO), som oprettet ved forordning (EU) 2017/1939, og INTERPOL i overensstemmelse med deres mandater og i fuld overensstemmelse med EU's databeskyttelseskrav og de grundlæggende rettigheder og regulere dette samarbejde.

– At skabe et retsgrundlag for at bemyndige Europol, kategori 1-medarbejdere i Frontex (vedtægtsomfattet personale i det stående korps) og EPPO til at få adgang til relevante INTERPOL-databaser[44] med henblik på udførelsen af deres opgaver i fuld overensstemmelse med EU's databeskyttelseskrav og de grundlæggende rettigheder.

– At skabe et retsgrundlag for at bemyndige Eurojust og EPPO til at udveksle oplysninger med INTERPOL i fuld overensstemmelse med EU's databeskyttelseskrav og de grundlæggende rettigheder.

[44] Ud over adgang til SLTD og TDAWN via den europæiske søgeportal vil de INTERPOL-databaser, som EU vil forhandle med INTERPOL om, for at Europol, Frontex, Eurojust og EPPO kan få adgang hertil, blive yderligere præciseret i overensstemmelse med disse organers respektive mandater og deres operationelle behov.

Alle ovennævnte formål skal være i fuld overensstemmelse med EU's databeskyttelsesordning[45].

3. EU'S KOMPETENCE

I henhold til artikel 3, stk. 2, i TEUF fastsættes det, at EU har enekompetence "*til at indgå internationale aftaler, ... for så vidt den [indgåelsen] kan berøre fælles regler eller ændre deres rækkevidde*". En interinstitutionel aftale kan påvirke de fælles regler eller ændre deres rækkevidde, hvis det område, der er omfattet af aftalen, overlapper EU-lovgivningen eller i vid udstrækning er omfattet af EU-retten. Den Europæiske Union har vedtaget fælles regler baseret på artikel 16, 77, 79, 85 og 86, artikel 87, stk. 1 og 2, og artikel 88 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde vedrørende de aspekter, som samarbejdsaftalen skal omfatte.

Den nuværende retlige EU-ramme omfatter:

– Forordning (EU) 2016/794, (EU) 2019/1896, (EU) 2018/1727 og (EU) 2017/1939 om henholdsvis Europol, Frontex, Eurojust og EPPO, herunder bestemmelser om samarbejde med internationale organisationer såsom INTERPOL.

– Forordning (EU) 2019/817, (EU) 2019/818 og (EU) 2018/1240, som indeholder bestemmelser om en EU-medlemsstats eller et EU-agenturs kontrollerede adgang til INTERPOL's database over stjålne og bortkomne rejsedokumenter og over rejsedokumenter med tilknyttede notifikationer.

– I forordning (EU) 2017/458 om ændring af forordning (EU) 2016/399 (Schengengrænsekodeksen) anføres INTERPOL's database over stjålne og bortkomne rejsedokumenter som en af de databaser, der skal søges i, med henblik på at forbedre kontrollen i de relevante databaser ved de ydre grænser.

Denne henstilling er i overensstemmelse med bestemmelserne i ovennævnte retsakter.

4. RETSGRUNDLAG

Formålet med denne henstilling er at indhente bemyndigelse fra Rådet til, at Kommissionen kan forhandle den fremtidige samarbejdsaftale mellem EU og INTERPOL på EU's vegne. Retsgrundlaget for Rådets bemyndigelse til at indlede forhandlinger er artikel 218, stk. 3 og 4, i TEUF.

5. FORHANDLINGERNE

I henhold til artikel 218 i TEUF vil Kommissionen blive udpeget som EU-forhandler for samarbejdsaftalen mellem EU og INTERPOL.

Kommissionen vil føre forhandlingerne i overensstemmelse med forhandlingsdirektiverne i bilaget til afgørelsen og i samråd med et særligt udvalg udpeget af Rådet.

Kommissionen vil rettidigt holde Europa-Parlamentet fuldt underrettet om forhandlingerne.

[45] Forordning (EU) 2018/1725, forordning (EU) 2018/1725 og direktiv (EU) 2018/680.

Henstilling med henblik på

RÅDETS AFGØRELSE

om bemyndigelse til at indlede forhandlinger om en samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (INTERPOL)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 218, stk. 3 og 4,

under henvisning til henstilling fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der bør indledes forhandlinger med henblik på indgåelse af en samarbejdsaftale ("aftalen") mellem Unionen og INTERPOL. Aftalen skal regulere samarbejdet mellem Unionen og INTERPOL på områderne retshåndhævelse, jf. artikel 87 og 88 i TEUF, strafferetligt samarbejde, jf. artikel 82, 85 og 86 i TEUF, og grænsesikkerhed (som en del af grænseforvaltningen), jf. artikel 77 i TEUF.

(2) Aftalen bør regulere samarbejdet mellem Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og INTERPOL under hensyntagen til den seneste udvikling inden for bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende og tværnational grov, organiseret kriminalitet, de nuværende operationelle behov og Europols mandat.

(3) Aftalen bør indeholde de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger og garantier, som giver EU-medlemsstaterne og EU-agenturerne kontrolleret adgang til INTERPOL's database over stjålne og bortkomne rejsedokumenter (SLTD) og over rejsedokumenter med tilknyttede notifikationer (TDAWN) via den europæiske søgeportal, for så vidt som dette er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver, i overensstemmelse med deres adgangsrettigheder og med EU-lovgivningen eller national lovgivning vedrørende denne adgang.

(4) Aftalen bør indeholde de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger og garantier til at give EU-medlemsstaterne og den centrale enhed i det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) under Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex) adgang til INTERPOL's database over stjålne og bortkomne rejsedokumenter og over rejsedokumenter med tilknyttede notifikationer via den europæiske søgeportal.

(5) Aftalen bør indeholde de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger og garantier for gennemførelsen af en revideret forordning om visuminformationssystemet, som giver EU-medlemsstaterne adgang til INTERPOL's databaser via den europæiske søgeportal, når de behandler ansøgninger om visum eller opholdstilladelse.

(6) Aftalen bør lette oprettelsen og reguleringen af samarbejdet mellem Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO") og INTERPOL.

(7) Aftalen bør skabe et retsgrundlag for at lade Europol, Frontex' vedtægtsomfattede personale i det stående korps (kategori 1-medarbejdere) og Den Europæiske

Anklagemyndighed få adgang til relevante INTERPOL-databaser med henblik på udførelsen af deres opgaver.

(8) Aftalen bør skabe et retsgrundlag for at lade Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust) og Den Europæiske Anklagemyndighed udveksle operationelle oplysninger med INTERPOL.

(9) Artikel 23, stk. 1, 2 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794[1] indeholder bestemmelser om udveksling af personoplysninger mellem Europol og internationale organisationer i det omfang, det er nødvendigt for Europols udførelse af sine opgaver, jf. artikel 4 i forordning (EU) 2016/794.

(10) I henhold til artikel 5, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/817[2], artikel 5, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/818[3] og artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240[4] bør søgninger i INTERPOL-databaser foretages på en sådan måde, at ingen oplysninger videregives til ejeren af INTERPOL-indberetningen. I henhold til artikel 65 i forordning (EU) 2018/1240 må personoplysninger ikke videregives eller gøres tilgængelige for tredjelande, en international organisation eller nogen privat part med undtagelse af overførsler til INTERPOL med henblik på automatisk behandling i INTERPOL's database over stjålne og bortkomne rejsedokumenter og over rejsedokumenter med tilknyttede notifikationer, og sådanne overførsler er omfattet af forordning (EU) 2018/1725[5].

(11) Artikel 80, 99 og 104 i Rådets forordning (EU) 2017/1939[6] indeholder navnlig bestemmelser om forbindelserne og udvekslingen af oplysninger mellem Den Europæiske Anklagemyndighed og internationale organisationer.

(12) I lyset af betragtning 33 i forordning (EU) 2016/794 og betragtning 46 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727[7] er det hensigtsmæssigt at styrke

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).

2 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/817 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende grænser og visum og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, Rådets beslutning 2004/512/EF og Rådets afgørelse 2008/633/RIA (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 27).

3 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/818 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende politisamarbejde og retligt samarbejde, asyl og migration og om ændring af forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 85).

4 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1).

5 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

6 Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæisk Anklagemyndighed ("EPPO") (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

7 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1727 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for Strafferetligt Samarbejde (Eurojust), og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2002/187/RIA (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 138).

samarbejdet mellem henholdsvis Europol og INTERPOL og Eurojust og INTERPOL ved at fremme en effektiv udveksling af personoplysninger.

(13) Artikel 68, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896[8] indeholder bestemmelser om Frontex' mulighed for at samarbejde med internationale organisationer, herunder specifikt INTERPOL. I henhold til artikel 82, stk. 1, i forordning (EU) 2019/1896 skal holdmedlemmerne i Frontex' stående korps have kapacitet til at udføre de opgaver og udøve de grænsekontrolbeføjelser, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399[9] (Schengengrænsekodeksen). I medfør af artikel 8, stk. 3, litra a), nr. i)[10], artikel 8, stk. 3, litra a), nr. ii)[11], og artikel 6, stk. 1, litra e)[12], i forordning (EU) 2016/399 omfatter dette kontrol af tredjelandsstatsborgere i INTERPOL-databaser (navnlig INTERPOL's database over stjålne og bortkomne rejsedokumenter) ved medlemsstaternes og de tredjelandes ydre grænser, som er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne i forbindelse med personkontrol ved de ydre grænser.

(14) Artikel 47, stk. 1, 5 og 6, og artikel 52 og 56 i forordning (EU) 2018/1727 indeholder bestemmelser om forbindelserne og udvekslingen af personoplysninger mellem Eurojust og internationale organisationer.

(15) I lyset af betragtning 96 i Rådets forordning (EU) 2017/1939 er det hensigtsmæssigt at styrke samarbejdet mellem Unionen og INTERPOL ved at fremme en effektiv udveksling af personoplysninger.

(16) I artikel 94 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725[13] fastsættes betingelserne for videregivelse af operationelle personoplysninger til internationale organisationer.

(17) Aftalen bør være i fuld overensstemmelse med Den Europæiske Unions bestemmelser om databeskyttelse i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679[14],

---

8 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1).

9 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

10 Ved ind- og udrejse skal tredjelandsstatsborgere kontrolleres grundigt; dette omfatter kontrol af deres identitet og nationalitet og af rejsedokumentets ægtehed og gyldighed med henblik på passage af grænsen. Dette indebærer søgning i de relevante databaser, navnlig (men ikke kun) INTERPOL's SLTD-database.

11 Ovennævnte kontrol omfatter kontrol af, at rejsedokumentet i givet fald er ledsaget af det krævede visum eller den krævede opholdstilladelse.

12 Blandt indrejsebetingelserne for tredjelandsstatsborgere er, at de ikke anses for at udgøre en trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller folkesundheden i en eller flere af medlemsstaterne eller mod disses internationale forbindelser, navnlig hvis tredjelandsstatsborgerne ikke er indberettet i medlemsstaternes nationale databaser med henblik på nægtelse af indrejse af samme årsager.

13 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

14 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/680[15]

(18) Aftalen bør fuldt ud overholde de grundlæggende rettigheder og de principper, der er fastlagt ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret"), særlig retten til privatliv og familieliv, jf. chartrets artikel 7, retten til beskyttelse af personoplysninger, jf. chartrets artikel 8, og retten til adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, jf. chartrets artikel 47. Aftalen bør anvendes i overensstemmelse med alle de rettigheder og principper, der er nedfældet i chartret.

(19) Kommissionen bør høre Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse under forhandlingerne om aftalen eller under alle omstændigheder, inden aftalen indgås.

(20) Kommissionen bør udpeges som Unionens forhandler —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Kommissionen bemyndiges herved til på Den Europæiske Unions vegne at forhandle om en aftale mellem Den Europæiske Union og Den Internationale Kriminalpolitiorganisation om samarbejde og koordinering om forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme og grov kriminalitet og om sikring af en integreret europæisk grænseforvaltning ved medlemsstaternes og de tredjelandes ydre grænser, som er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, i forbindelse med personkontrol ved de ydre grænser, herunder de nødvendige foranstaltninger til beskyttelse af personoplysninger.

Artikel 2

Forhandlingsdirektiverne er fastsat i bilaget.

Artikel 3

Forhandlingerne føres i samråd med [*name of the special committee to be inserted by the Council*].

[15] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89) (direktivet om databeskyttelse på retshåndhævelsesområdet).

Artikel 4

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne

Formand